

Folium officiale Dioecesis Lavantinae.

Cerkveni zaukaznik za Lavantinsko škofijo.

Kirchliches Verordnungs-Blatt für die Lavanter Diözese.

Inhalt. 77. Kirchliche Feier aus Anlaß des vollendeten 80. Lebensjahres Sr. k. und k. Apostolischen Majestät des Kaisers Franz Josef I. — 78. Nachtrag zum Motu proprio bezüglich Einsendung der Ablassindulte. — 79. Dubium circa Missam parochiale. — 80. Škofijska kronika. — 81. Diözesan-Nachrichten.

77.

Kirchliche Feier aus Anlaß des vollendeten 80. Lebensjahres Sr. k. und k. Apostolischen Majestät des Kaisers Franz Josef I.

Einem höchst freudenvollen Festtage gehen die Völker Österreich-Ungarns entgegen: ihr geliebter Herrscher und Landesvater, Se. k. u. k. Apostolische Majestät Kaiser Franz Josef I., vollendet am 18. August d. J. das 80. Jahr seines tatenreichen Lebens. Ganz Europa, ja die ganze zivilisierte Welt blickt an diesem Tage mit tiefster Hochachtung und Verehrung auf zum Nestor der Herrscher; doch sollen an diesem bedeutungsvollen und denkwürdigen Tage besonders die Völker Österreich-Ungarns Gott dem allmächtigen und allgütigen den innigsten Dank sagen für alle Gnaden und Wohltaten, die er dem greisen und verehrungswürdigen Jubelkaiser erwiesen hat; sie sollen aber auch dankbar zu ihrem Kaiser und besten Vater emporblicken und ihm innigst danken für alle Liebe und Sorge, die er ihnen durch die Zeit seiner nahezu 62 jährigen Regierung zugewendet hat.

Unablässig finnt und denkt Se. Majestät der Kaiser auf das beste Wohlergehen seiner zahlreichen Völker. Mit bewunderungswürdiger aufopfernder Hingabe erfüllt er seine vielen und verantwortungsvollen Regentenpflichten, so daß wir mit vollstem Rechte sagen können: Seiner Majestät des Kaisers Pflichtgefühl kennt keine Grenzen. Wer kennt und bewundert nicht weiters Sr. Majestät des Kaisers Umsicht, seinen ungebeugten christlichen Gleichmut, sein felsenfestes Gottvertrauen auch in den bittersten Lagen des Lebens, seine ritterliche Wahrheits- und Gerechtigkeitsliebe, seine tiefe Gottesfurcht und innige Frömmigkeit?

Darum sollen wir aber auch unserem Kaiser, Vater und Herrn, wie Kinder ihren Eltern gegenüber, zu seinem 80. Geburtstage Liebe, Ehrfurcht und Gehorsam feierlich geloben und Gott vertrauungsvoll bitten, daß er uns zum Wohle und Segen Se. Majestät den allgeliebten und vielverehrten Kaiser, Vater und Herrn, Franz Josef I., noch lange, lange frisch und gesund erhalte.

Der Dichter sagt: der Österreicher hat ein Vaterland, er liebt es und hat auch Ursache es zu lieben! Wir können

diese bedeutungsvollen Worte ohne alle Bedenken auf unseren exzellenzen Kaiser und Landesvater anwenden und stolzerfüllt ausrufen und sagen: der Österreicher hat wahrhaftig einen hochedlen Kaiser, einen wahren, um Alles vielbesorgten Vater der vielsprachigen Familie, und darum lieben wir ihn mit treuer Liebe und haben alle Ursache ihn zu lieben!

Zur würdigen kirchlichen Feier des 80. Geburtstages Sr. Majestät des Kaisers und Königs Franz Josef I. ordne ich Folgendes an:

1. Das bevorstehende Geburtstagsfest Sr. Majestät des Kaisers ist am Vorabende, den 17. August d. J., nach dem üblichen Ave Maria-Läuten in der Domkirche zu Marburg, sowie in allen Pfarr-, Filial- und Klosterkirchen der Diözese durch ein halbstündiges feierliches Glockengeläute einzuleiten.

2. Am glorreichen Festtage selbst, den 18. August I. J., soll die Festfeier in einem solennem Hochamt (Missa votiva de ss. Trinitate cum collectis „pro gratiarum actione“ et „pro Imperatore“ sub una conclusione, Gloria, Credo) mit Te Deum und der Abbetung der vorgeschriebenen Orationen bestehen, wozu die sehr läblichen Behörden rechtzeitig einzuladen sind. Auch in den Privatmassen ist an diesem Tage die Kollekte „pro Imperatore“ zu nehmen.

3. In denjenigen Pfarren der Diözese, wo es bisher üblich war, die Kaiserfeier an dem auf den 18. August folgenden Sonntage zu begehen, soll dies auch diesmal, aber in der für den 18. August I. J. vorgeschriebenen Weise, geschehen.

4. Voranstehende Anordnung ist von den hochwürdigen Herren Seelsorgepriestern am 14. beziehungsweise 15. August I. J. von der Kanzel herab dem gläubigen Volke zu verkünden, und es ist dasselbe zu einer recht zahlreichen Teilnahme an der so seltenen Kaiserfeier einzuladen.

Rex, in aeternum vive! (Dan. 6, 21).

Marburg, am 8. August 1910.

† Michael,
Fürstbischof.

78.

Nachtrag zum Motu proprio bezüglich Einsendung der Ablashindulste.

(Cf. Kirchliches Verordnungs-Blatt für die Lavanter Diözese, 1910, Nr. VIII, Abj. 65.)

Dubia circa interpretationem Motus proprii „Cum per Apostolicas“ diei 7. Aprilis 1910.

Feria IV. die 15. Iunii 1910

Exortis circa interpretationem Motus Proprii „Cum per Apostolicas“ diei 7. Aprilis anni currentis quibusdam dubiis, Supremae huic Sacrae Congregationi S. Officii sequentia quaesita proposita sunt, videlicet:

1.º Utrum S. Congregationi S. Officii recognoscendae exhiberi debeant concessiones Indulgentiarum et facultatum Indulgentias respicientium quae ante diem 1. Novembris 1908 a S. Congregatione tunc temporis Indulgentiis praeposita et a Secretariis Brevium et Memorialium obtentae fuerunt?

2.º An dictae exhibitioni sint obnoxiae concessiones Indulgentiarum facultatumque Indulgentias respicientium quae a Brevium Secretaria obtentae sunt post diem 1. Novembris 1908; quaeque sive ante sive post eamdem diem 1. Novembris 1908 a quovis alio, praeter recensita, S. Sedis Officio seu Dicasterio prodierunt?

3.º An Indulgentiae ac facultates Indulgentias respicientes ante diem 1. Novembris 1908 aliter quam per tramitem alicuius ex supra laudatis S. Sedis Officiis seu Dicasteriis obtentae, debeant et ipsae S. Congregationi S. Officii exhiberi ab eaque recognosci sub poena nullitatis?

4.º Utrum S. Congregationi S. Officii recognoscendae, ut supra, exhiberi debeant facultates, quae conceduntur

ex peculiari Apostolico privilegio ab Ordinibus Religiosis, tamquam ipsorum propriae, benedicendi pias imagines, coronas, scapularia, numismata et similia (utpote a Minoribus pro Crucifixis ad Viam Crucis, a Praedicatoribus pro coronis Rosarii, a Carmelitis pro scapularibus B. M. V. de Monte Carmelo, etc.) eisque Indulgentias adnectendi?

Quibus mature perpensis, Eminentissimi ac Reverendissimi DD. Cardinales Inquisidores Generales in plenario conventu habito feria IV. die 15. curr. mensis Iunii respondendum decreverunt:

Ad 1.um Negative.

Ad 2.um Affirmative ad utramque partem.

Ad 3.um Affirmative.

Ad 4.um Negative.

Sequenti vero feria V. die 16. eiusdem mensis Santiissimus D. N. Pius divina providentia PP. X. in solita audiencia R. P. D. Adseriori S. Officii impertita, Eminentissimorum Patrum resolutiones adprobare et confirmare dignatus est atque insimul declarare „non fuisse suae intentionis comprehendere sub Nr. 1.º Motus proprii „Cum per Apostolicas“ facultatem Benedictionem Apostolicam cum Indulgentia Plenaria una alterave vice vel determinato alicui personarum coetui impertiendi“.

Romae, ex Aedibus S. Officii, die 17. Iunii 1910.

Aloisius Giambene,

L. ✠ S.

Substitutus pro Indulgentiis.

79.

Dubium circa Missam parochiale.

Sacrorum Rituum Congregationi, pro opportuna solutione, sequens dubium propositum fuit, nimirum:

In quibusdam Dioecesisibus, Missa in Festis suppressis celebranda et applicanda pro populo, de speciali Indulto Apostolicae Sedis, pro peculiari aliqua intentione applicari potest, dummodo stipendum ad commune aerarium dioecesanum deferatur. Quaeritur: Utrum in Ecclesiis Parochialibus, ubi unus est tantum Sacerdos, dictis diebus, enunciata Missa necessario sit celebranda de die currente: an possit esse cum cantu de Requie in die et pro die

obitus seu depositionis, physice vel moraliter praesente cadavere?

Et Sacra Rituum Congregatio, exquisito Commissoris Liturgicae suffragio, re sedulo discussa et perpensa, propositae quaestioni ita respondendum esse censuit: Affirmative ad primam partem; negative ad secundam.

Atque ita rescripsit, die 8. Iulii 1910.

Fr. S. Card. Martinelli, S. R. C. Praefectus.
L. ✠ S. † Petrus La Fontaine, Episc. Charystien.,
Secretarius.

80.

Skofijska kronika.

Birmovanje v dekanatu Šaleška dolina se je vršilo od 10. do 14. junija t. l. Prevzvišeni gospod knezoškof so dospeli dne 10. junija s popoldanskim brzovlakom v Celje, kjer Jih je poleg Celjskega gospoda opata in Škalskega dekana pričakoval vodja Slovenjgraškega glavarstva gospod Dr. Ernst Poiger, na čigar avtomobilu so se podali k Sv. Ilju. Že na potu Jih je v Velenju pozdravil načelnik okrajnega zastopa Šoštanjskega, grajsčak Karl pl. Adamovich, Velenjski župan g. Josip Skaza in advokat Dr. Mayer. In potem so Jih povsod z velikim navdušenjem in z ganljivo prisrčnostjo sprejemali in pozdravljeni dušni pastirji, šolski otroci s svojimi vzgojitelji, župani, udje Marijinih družb, zlasti dobri verniki, ki so od daleč in blizu trumoma hiteli tja, kjer se jim je nudila priložnost, videti in slišati naslednika apostolov ter prejemati od njega blagoslov in drugih duhovnih dobrot. — V Št. Ilju so nadpastirja pri sprejemu za domačim župnikom pozdravili: župan Martin Koren, ud okrajnega in načelnik krajnega šolskega sveta Ivan Krajnc, v imenu šolske mladine pa učenka Ludmila Krajnc. Napis na slavolokih so se glasili: Vsemogočni naj Gospod — Blagoslovi Vaš prihod! Priporočujte nas Večnemu, da bi Vas enkrat spremljali v nebeški raj! Dobrodošli, milostljivi knez in škof! Hvaljen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Hvaljen bodi Jezus Kristus! Z Bogom, mili nadpastir, z Vami, z nami božji mir! Vam srca zvesta, kakor zdaj, ostala bodo vekomaj! Naj Vam današnji trud povsod, povrne milostno Gospod! — Tu so Prevzvišeni na dan birme, 11. junija, posvetili novi glavni altar, katerega je izdelal kamnosek Vincenc Čamernik v Celju za 1200 kron, in novi kelih s pateno, potem so blagoslovili altarno opravo, prenovljeno mašno obleko bele barve (delo Leop. Mattnerja za 265 K) in bandero z podobama Srca Jezusovega in sv. Alojzija, za katero so blagi mladeniči nabrali in plačali 450 kron. Po daritvi svete maše pri novoposvečenem altarju so s pridižnice slavili farnega patrona sv. Ilja kot vzgled treh božjih čednosti, katerega bi naj župljani zvesto posnemali, ter so h koncu birmali 265 otrok. — V Šoštanju, kjer so pri sprejemu dne 12. junija zjutraj govorili pozdrav: č. g. Franc Krošelj v imenu duhovštine, mladenič Jožef Koren in mladenka Jozefa Ravljen v imenu Marijinih družb, učenka Marija Bizjak pa v imenu šolke mladeži, so prevzvišeni govornik živo naslikali duhovne sovražnike, zoper katere se moramo vojskovati, ter pokazali orožje in zavezniKE, katerih se je treba v tem boju posluževati. Birmancev je tukaj bilo 706. Na slavolokih je bilo čitati: Dobrodošli, mili nadpastir! Hvaljen bodi Jezus Kristus! Hvaljen, ki pride v

imenu Gospodovem! — V Škalah je Prevzvišenega pri vstopu v župnijo sprejelo pod vodstvom župana Jožefa Kovač 12 občinskih odbornikov na konjih, pri cerkvi pa Jih je pozdravil domači gospod dekan, in za njim šolarca Marija Ževert in mladenka Ana Glavnik. Šesteri slavoloki v župniji so nosili te-le napise: Po celi župniji se Vas veselimo, Na kolenih proseč blagoslova želimo! Župnija Škalska radostno Vas pozdravlja, Ljubezni in udanosti ponižno zagotavlja! Sprejmite, milostni, skromno plačilo: Hvaležnih src Škalčanov zagotovilo! Veselje nedolžno v župniji kraljuje, Ko nadpastir ljubljeni jo obiskuje! Prisrčno pozdravljeni v naši sredini, Škalski Vam kličejo hčere in sini! Salve Princeps mitis, illustris et praelatus: Exspectat te clerus populusque gratus! Obedientiam et reverentiam renovamus! Gratias Deo super ine-narrabili dono eius! II. Cor. 9, 15. Otroci hvaležni in starši veseli, Bi radi še milostno roko objeli! Bog plačaj Vam, kličejo Škalski župljani, Ki vsikdar ostanejo zvesto Vam vdani! — Tu so nadpastir blagoslovili novo bandero Marijine družbe s podobama presv. Srca Jezusovega in brezmadežnega Spočetja prebl. Device Marije, delo Ane Hofbauer v Ljubljani za 450 K, in 4 slikana okna v presbiteriju, ki predstavljajo prebl. Devico Marijo kot sedež modrosti, sv. Barbaro kot podobo srčnosti, sv. Michaela kot vzor pravičnosti in sv. Janeza Krstnika kot vugled zmernosti. Ta okna so bila izvršena v Inomostu za 1850 K. V pridigi so prevzv. knez na podlagi življene-pisa velikega čudodelnika sv. Antona Pad., čigar god se je ta dan praznoval, opominjali vernike, naj se varujejo hudega in delajo dobro, ter so k sklepu birmali 400 otrok. — Pri Sv. Martinu se je sprejem vkljub neugodnemu vremenu vršil po običajnem redu pri velikanskem, vokusno ozaljšanem slavoloku, ki je imel obliko Titovega slavoloka v Rimu. Nadpastirja so za domačim župnikom pozdravili: župan Jos. Skaza, gojenca otroškega vrta Franc Ferder in Viktor Znoj, učenka Suzana Skaza in mladenka Jozefa Pocajt. Napis na slavolokih so bili: Slava Vaši Milosti! Blagoslovite nas! Občina Velenjska Vas Ekscelecno pozdravlja! Ecce, sacerdos magnus! Šmarčani nadpastirja najspoštljiveje sprejemajo! Gospod, ostani pri nas! Bog Vas ohrani, mili knez in škof! Bog Vas spremi! Z Bogom! — Tukaj so mil. Vladika dne 14. junija v pridigi prispodabljal krščansko hišo s hišo božjo, imenovali gospoda dekana Iv. Rotnerja za Svojega kn. šk. duhovnega svetovalca ter podelili zakrament svete birme 246 otrokom. V vsem dekanatu je bilo 1617 birmancev. — Izredna je bila pozornost obče priljubljenega vodja Slovenjgraškega glavarstva, ki se je prevzv. knezu

poklonil v Št. Ilju na predvečer in na dan birme, v Velenju pri pl. rodbini Adamovich, katere gost so bili Visokoisti dne 12. junija, v Škalah in pri Sv. Martinu, kakor tudi pri odhodu v Velenju dne 14. junija. Številni slavoloki z zgoraj navedenimi, pomenljivimi napisimi, dolgi z venci prepleteni zastavoredi (n. pr. pri Sv. Martinu od sprejemnega slavoloka do cerkve in župnišča), čarobna večerna razsvetjava (n. pr. v Škalah in na gradu pl. rodbine Adamovich v Velenju), serenade, veselo streljanje — vse je kazalo, da sije v srcih prebivalcev krasne Šaleške doline jasno solnce ljubezni, vdanosti in hvaležnosti do Njih Prevzvišenosti, kakor se je z ozirom na deloma precej neugodno, deževno vreme lepo izrazil gospod okrajni glavar v enem svojih premišljenih pozdravnih govorov. — Duhovno prenovljenje Šaleške doline, ki se je izvršilo v teh milosti polnih dnevih, naj ostane trajno, kar bo brezvomno najslajše povračilo premilostljivemu nadpastirju za Njihovo naporno apostolsko delo!

Zlata sv. maša gosp. opata Frančiška Ogradi v Celju dne 31. julija 1910. — Ko so se prevzvišeni gospod knez in škof mudili dne 31. julija 1910 na kanoniški vizitaciji in birmovanju v Ljutomeru, je došel okoli tretje ure popoldne iz Celja ta-le brzovav:

„Knezoškof dr. Mihael Napotnik

Luttenberg.

Cilli, am 31. Juli 1910, um 2 Uhr 11 Min. nachmittags.

Sacerdotes triginta quatuor unacum capitaneo circuli mecum annum quinquagesimum ordinationis recolentes, solemniter renovant votum reverentiae et obedientiae in ordinatione emissum et pandunt sensa filialis amoris.

Ogradi.“

Prevzvišeni nadpastir, ki so se bili nekaj trenutkov prej milostno pridružili brzjavni čestitki, katero so v Ljutomeru na birmi zbrani duhovniki malo pred dohodom zgoraj navedenega telegrama odposlali gospodu jubilantu v Celje, so nemudoma odgovorili tako-le:

„Opat Ogradi

Celje.

Deus confirmet vota reverentiae et obedientiae anno ordinationis quinquagesimo emissam et sensa filialis amoris edicta. Praesul cum undeviginti sacerdotibus et cum Domino-prefecto circuli ex corde Tibi exoptat augmentum aurei iubilaei sacerdotalis usque ad adamantium et ferreum.

Praestes Lavantinus.“

81.

Diozesan-Nachrichten.

Ernannt wurde zum Fürstbischöflichen Geistlichen Rat Herr Johann Kunze, Pfarrer zu St. Georgen an der Steinz.

F. B. Lavanter Ordinariat zu Marburg,

am 10. August 1910.

† Michael,
Fürstbischof.